

Bemærkninger til forslaget

"Pædagogmedhjælper fra en fritidsinstitution i Vollsmose ved Odense blev onsdag ved retten i Odense idømt seks måneders fængsel for anden kønslig omgang med en seks-årig somalisk dreng i institutionen." "En 35-årig mand fra Vejen blev onsdag ved retten i Holsted idømt et års ubetinget fængsel for anden kønslig omgang med en fem-årig pige." Disse nyheds-citater stammer fra Ritzaus Bureau den 3. november 1999, men kunne, desværre, være udvalgt fra dagspressen en hvilken som helst anden dag. Forslagsstillerne finder, at eksemplerne er mange og skræmmende, for hvem husker ikke de meget medieomtalte sager som for eksempel Vadstrupgårdsagen, hvor en pædagogmedhjælper blev dømt for at have misbrugt 20 børn, eller sagen om den hiv-smittede kampsports-træner, der misbrugte børn i forbindelse med træningen.

Hovedsigtet med dette beslutningsforslag er at sikre, at tidligere dømte pædofile registreres, således at institutioner, organisationer og lignende kan indhente oplysninger med henblik på at hindre, at dømte pædofile ansættes i stillinger, hvor der arbejdes med børn og unge.

At der er tale om et samfundsproblem, som også optager børn og unge, viser det engagement, der prægede Folketingssalen den 22. marts 1999, da et lignende forslag var til behandling på Folketingets Børneparlamentsdag. Et forslag der i øvrigt blev vedtaget med 108 stemmer for og 44 imod. Frihed 2000's beslutningsforslag er derfor delvis foranlediget af det lovforslag, som blev fremsat og vedtaget på Folketingets Børneparlamentsdag.

Det er forslagsstillerne opfattelse, at problemerne med sexmisbrug af børn ikke tages alvorligt nok. "Danmark er langt bagefter, når det drejer sig om at beskytte børn mod sexmisbrug," lyder dommen fra socialrådgiver Vernon Jones, som er forfatter til et speciale om sexmisbrug af børn i Danmark og England. Forslagsstillerne er helt enige. Synspunktet bakes endvidere op af Børnepsykolog Helmer Bøving Larsen, Københavns Universitet. Han udtaler til B.T. den 28. oktober 1999: "Det er skammelig at måtte

sige det, men Danmark er saktet bagud i forhold til udlandet, specielt i forhold til Norge og Sverige."

Hvor stort er problemet egentlig? Med hensyn til videnskabelige undersøgelser af omfanget og konsekvenserne af seksuelle overgreb er det nødvendigt at henvise til udenlandske tal og undersøgelser, som kun til en vis grænse kan anvendes på danske forhold. Ifølge kriminolog Beth Grothe Nielsen, Aarhus Universitet, er opfølgningen rent statistisk så dårlig, "at man ikke kan få klare svar på selv de mest enkle spørgsmål," udtaler hun til B.T. den 28. oktober 1999. Det synes forslagsstillerne er fuldstændig uacceptabelt. Undersøgelserne kan, også for Danmarks vedkommende, give et fingerpeg om problemets omfang. Tager man undersøgelserne under ét, tyder det på, at ca. hvert 10. barn vil blive udsat for seksuelle overgreb i sin barndom. Det svarer til ca. 2 elever i hver klasse. Der er med andre ord tale om et massivt problem, som "det officielle Danmark" alt for længe har forsømt at gøre noget ved. Det er et alvorligt svigt efter forslagsstillerne opfattelse. Alle samfundsborgere har en pligt til i videst muligt omfang at beskytte børn og unge mod de alvorlige konsekvenser, som et eventuelt seksuelt overgreb har – ofte for resten af livet.

For at sikre, at dømte pædofile effektivt hindres i at arbejde med børn og unge, mener forslagsstillerne, at der skal oprettes et register over dømte pædofile. For som det er i dag, kan dømte pædofile efter forslagsstillerne opfattelse alt for nemt få beskæftigelse i job med børn og unge. Det svarer jo nærmest til at "sætte ulven til at vogte får".

Forslagsstillerne mener, at problemet ligger i det danske straffesystem. Når en dømt person har modtaget og afsonet sin straf, er vedkommende fri. Men i tilfældet med pædofile er denne måde at straffe på ikke særlig anvendelig. Selv om disse mennesker ofte kan se, at det, de gør, er forkert, er der tale om en fysiologisk bestemt tilstand, de sjældent selv er i stand til at kontrollere. Og da man sædvanligvis sjældent kan se på mennesker, hvilke hemmeligheder de bærer rundt på, vil et register som det foreslåede være et nyttigt værktøj for eksempelvis børnehaver, fritidshjem og